

กฎ ก.ตร.

ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ กรณีอุทธรณ์คำสั่งโทษภาคทัณฑ์
ทัณฑกรรม กักขัง กักขัง หรือตัดเงินเดือน
พ.ศ. ๒๕๖๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๓ (๒) และมาตรา ๑๔๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติ
ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ และมติ ก.ตร. ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๗
จึงออกกฎ ก.ตร. ไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.ตร. นี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งโทษทางวินัยกรณีอุทธรณ์คำสั่งโทษภาคทัณฑ์
ทัณฑกรรม กักขัง กักขัง หรือตัดเงินเดือน ตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕
ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ตร. นี้

ข้อ ๓ ข้าราชการตำรวจผู้ถูกสั่งลงโทษทางวินัยในสถานโทษภาคทัณฑ์ ทัณฑกรรม กักขัง
กักขัง หรือตัดเงินเดือน มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง

ในกรณีที่ผู้ถูกสั่งลงโทษทางวินัยถึงแก่ความตายก่อนที่จะใช้สิทธิอุทธรณ์ ทายาทผู้มีสิทธิ
รับบำเหน็จตกทอดของผู้นั้น มีสิทธิที่จะอุทธรณ์คำสั่งแทนได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง

การพิจารณาอุทธรณ์ ให้พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์
เว้นแต่มีเหตุขัดข้องตามที่กำหนดในระเบียบ ก.ตร. ที่ทำให้การพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลา
ดังกล่าวก็ให้ขยายระยะเวลาได้อีกไม่เกินสองครั้ง โดยแต่ละครั้งจะต้องไม่เกินหกสิบวันและให้บันทึก
เหตุขัดข้องให้ปรากฏไว้ด้วย

ข้อ ๔ การใช้สิทธิอุทธรณ์กรณีอุทธรณ์คำสั่งโทษภาคทัณฑ์ ทัณฑกรรม กักขัง กักขัง หรือ
ตัดเงินเดือน ให้อุทธรณ์คำสั่งต่อผู้บังคับบัญชาของผู้บังคับบัญชาที่สั่งลงโทษ หรือ ก.ตร. แล้วแต่กรณี
ดังนี้

(๑) กรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่รองผู้บังคับการหรือเทียบเท่าลงมาเป็นผู้ส่งลงโทษให้อุทธรณ์คำสั่งต่อผู้ดำรงตำแหน่งผู้บังคับการหรือเทียบเท่าที่เป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ส่งลงโทษ

(๒) กรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่รองผู้บัญชาการหรือเทียบเท่าลงมาถึงผู้บังคับการหรือเทียบเท่าเป็นผู้ส่งลงโทษ ให้อุทธรณ์คำสั่งต่อผู้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการหรือเทียบเท่าที่เป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ส่งลงโทษ

(๓) กรณีผู้ดำรงตำแหน่งผู้บังคับการหรือเทียบเท่าของกองบังคับการที่ขึ้นตรงต่อสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเป็นผู้ส่งลงโทษ ให้อุทธรณ์คำสั่งต่อผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

(๔) กรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่จเรตำรวจแห่งชาติ หรือรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือเทียบเท่าลงมาถึงผู้บัญชาการหรือเทียบเท่าเป็นผู้ส่งลงโทษ ให้อุทธรณ์คำสั่งต่อผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

(๕) กรณีที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเป็นผู้ส่งลงโทษ ให้อุทธรณ์คำสั่งต่อ ก.ตร.

(๖) กรณีที่ผู้บังคับบัญชาอื่นนอกเหนือจาก (๑) ถึง (๕) เป็นผู้ส่งลงโทษให้อุทธรณ์ต่อผู้บังคับบัญชาที่เป็นหัวหน้าสูงสุดของหน่วยงานหรือกลุ่มตำแหน่งที่ผู้อุทธรณ์นั้นสังกัดอยู่

กรณีที่ผู้ส่งลงโทษใช้อำนาจสั่งลงโทษในฐานะเป็นผู้รักษาราชการแทนหรือปฏิบัติราชการแทนในตำแหน่งใด ให้ถือว่าเป็นการสั่งลงโทษของผู้ดำรงตำแหน่งที่รักษาราชการแทนหรือปฏิบัติราชการแทน นั้น

ข้อ ๕ ให้ผู้บังคับบัญชาหรือ ก.ตร. ตามข้อ ๔ เป็นผู้ที่มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ที่รับไว้ในแต่ละกรณี

ข้อ ๖ การอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือโดยระบุข้อโต้แย้งประกอบข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายและเหตุผลในการอุทธรณ์ให้เห็นว่า ได้ถูกลงโทษโดยไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม หรือไม่เป็นธรรมอย่างไร และลงลายมือชื่อและที่อยู่ของผู้อุทธรณ์

ข้อ ๗ เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ ผู้จะอุทธรณ์มีสิทธิขอตรวจหรือคัดรายงานการสืบสวนหรือรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสืบสวนหรือสอบสวน หรือของผู้สืบสวนหรือสอบสวนได้ ส่วนการขอตรวจหรือคัดบันทึกถ้อยคำบุคคล พยานหลักฐานอื่น หรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง ให้อยู่ในดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาผู้ส่งลงโทษที่จะอนุญาตหรือไม่ก็ได้ โดยให้พิจารณาถึงประโยชน์ในการรักษาวินัยการปกครองบังคับบัญชาข้าราชการตำรวจ ความปลอดภัยของพยาน ตลอดจนเหตุผลและความจำเป็นเป็นเรื่อง ๆ ไป ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลด้วย

ข้อ ๘ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิคัดค้านผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ หรือกรรมการข้าราชการตำรวจผู้พิจารณาอุทธรณ์ ถ้าผู้นั้นมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) รู้เห็นเหตุการณ์ในเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ถูกสั่งลงโทษ

(๒) มีส่วนได้เสียในเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ถูกสั่งลงโทษ

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้อุทธรณ์

(๔) เป็นผู้กล่าวหาหรือเป็นผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษ หรือเป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดาหรือร่วมบิดาหรือมารดากับผู้กล่าวหาหรือผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษ

(๕) เป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกสั่งลงโทษ

(๖) มีความเกี่ยวพันทางเครือญาติหรือทางการสมรสกับบุคคลตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) อันอาจก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ผู้อุทธรณ์

การคัดค้านผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ หรือกรรมการข้าราชการตำรวจผู้พิจารณาอุทธรณ์ ต้องแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสืออุทธรณ์หรือแจ้งเพิ่มเติมเป็นหนังสือก่อนที่ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ หรือกรรมการข้าราชการตำรวจผู้พิจารณาอุทธรณ์ แล้วแต่กรณี พิจารณาอุทธรณ์แล้วเสร็จ

เมื่อมีเหตุหรือมีการคัดค้านตามวรรคหนึ่ง ผู้ถูกคัดค้านผู้นั้นจะถอนตัวไม่พิจารณาอุทธรณ์นั้นก็ได้ ถ้ามิได้ถอนตัวให้ผู้นั้นส่งคำคัดค้านให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ที่อยู่ลำดับเหนือขึ้นไปของผู้ถูกคัดค้าน หรือประธานกรรมการ แล้วแต่กรณี พิจารณาเหตุที่คัดค้านถ้าเป็นการคัดค้านประธาน ก็ให้คณะกรรมการซึ่งประกอบด้วยกรรมการที่เหลืออยู่เป็นผู้พิจารณา หากเห็นว่าเหตุที่น่าเชื่อถือให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) กรณีอุทธรณ์ต่อผู้บังคับบัญชาให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ที่พิจารณาคำคัดค้าน นั้น เป็นผู้พิจารณาอุทธรณ์นั้นแทนผู้ที่ถูกคัดค้าน

(๒) กรณีอุทธรณ์ต่อ ก.ตร. ให้ประธานกรรมการ หรือคณะกรรมการ ซึ่งประกอบด้วยกรรมการที่เหลืออยู่ แล้วแต่กรณี แจ้งผู้ถูกคัดค้านทราบและมีให้พิจารณาอุทธรณ์นั้น

ในกรณีผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเป็นผู้ถูกคัดค้าน ก็ให้ดำเนินการตามวรรคสามโดยอนุโลม ทั้งนี้ โดยให้อำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ที่อยู่ในลำดับเหนือขึ้นไปเป็นอำนาจหน้าที่ของ ก.ตร.

ข้อ ๙ เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาอุทธรณ์ ให้ถือว่าวันที่ผู้ถูกสั่งลงโทษได้รับแจ้งคำสั่งเป็นวันทราบคำสั่ง

การแจ้งคำสั่งลงโทษให้แจ้งแก่ผู้ถูกสั่งลงโทษทราบโดยเร็ว โดยวิธีการใดวิธีการหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีบุคคลเป็นผู้แจ้งแก่ผู้ถูกสั่งลงโทษ ณ ที่ทำงานหรือตามที่อยู่ที่ได้ให้ไว้กับเจ้าหน้าที่หรือภูมิลำเนาของผู้นั้น โดยให้ผู้ถูกสั่งลงโทษลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบไว้เป็นหลักฐานและให้มอบสำเนาคำสั่งแก่ผู้นั้นไว้หนึ่งฉบับ

ในกรณีผู้ถูกสั่งลงโทษไม่ยอมรับ หากได้วางคำสั่งนั้นหรือปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สถานที่นั้นต่อหน้าเจ้าพนักงานตำรวจ ข้าราชการอื่น เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในเขตพื้นที่ ได้แก่ กำนัน แพทย์ประจำตำบล สารวัตรกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ข้าราชการประจำอำเภอหรือจังหวัดที่เป็นพยาน ก็ให้ถือว่าได้รับแจ้งแล้ว

ในกรณีที่ไม่พบผู้ถูกสั่งลงโทษจะส่งคำสั่งแก่บุคคลอื่นซึ่งบรรลุนิติภาวะที่อยู่หรือทำงานในสถานที่นั้นก็ได้และให้ถือว่าผู้ถูกสั่งลงโทษได้รับแจ้งในวันที่ได้ส่งคำสั่งให้แก่บุคคลนั้น ยกเว้นผู้นั้นเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการ ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน แล้วแต่กรณี ก็ให้ดำเนินการแจ้งคำสั่งตาม (๒) แทน

(๒) ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกสั่งลงโทษ ณ ภูมิลำเนาของผู้นั้น หรือตามที่อยู่ที่ได้ให้ไว้กับเจ้าหน้าที่แล้ว เมื่อปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่าผู้นั้นได้รับคำสั่งดังกล่าวหรือมีผู้รับแทนแล้วให้ถือว่าได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีภายในประเทศ หรือเมื่อครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งไปยังต่างประเทศ เว้นแต่จะมีการพิสูจน์ได้ว่าไม่มีการได้รับหรือได้รับก่อนหรือหลังจากวันนั้น

(๓) กรณีมีเหตุจำเป็นเร่งด่วนจะใช้วิธีส่งทางเครื่องโทรสารก็ได้ แต่ต้องมีหลักฐานการได้ส่งจากหน่วยงานผู้จัดบริการโทรคมนาคมที่เป็นสื่อในการส่งโทรสารนั้น และต้องจัดส่งคำสั่งตัวจริงโดยวิธีใดวิธีหนึ่งตามที่กล่าวมาแล้วในข้อนี้ให้แก่ผู้ถูกสั่งลงโทษในทันทีที่อาจกระทำได้ ในกรณีนี้ ให้ถือว่าผู้นั้นได้รับแจ้งคำสั่งตามวัน เวลา ที่ปรากฏในหลักฐานของหน่วยงาน ผู้จัดบริการโทรคมนาคมดังกล่าว เว้นแต่จะมีการพิสูจน์ได้ว่าไม่มีการได้รับหรือได้รับก่อนหรือหลังจากวันนั้น

ข้อ ๑๐ การอุทธรณ์ต่อผู้บังคับบัญชาที่มีตำแหน่งเหนือผู้บังคับบัญชาที่สั่งลงโทษ ให้ทำหนังสืออุทธรณ์ถึงผู้บังคับบัญชานั้น พร้อมกับสำเนารับรองถูกต้องหนึ่งฉบับ และยื่นที่ส่วนราชการของผู้บังคับบัญชานั้น

การอุทธรณ์ต่อ ก.ตร. ให้ทำหนังสืออุทธรณ์ถึงประธานกรรมการข้าราชการตำรวจ หรือเลขาธิการ ก.ตร. พร้อมกับสำเนารับรองถูกต้องหนึ่งฉบับและยื่นที่สำนักงาน ก.ตร.

การยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จะยื่นหรือส่งผ่านผู้บังคับบัญชาก็ได้ และให้ผู้บังคับบัญชานั้นดำเนินการตามข้อ ๑๔

ในกรณีที่มีผู้นำหนังสืออุทธรณ์มายื่นเอง ให้ผู้รับหนังสือออกใบรับหนังสือและลงทะเบียนรับหนังสือไว้เป็นหลักฐานและให้ถือวันที่รับหนังสือตามหลักฐานดังกล่าวเป็นวันยื่นหนังสืออุทธรณ์

ในกรณีที่ส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ให้ถือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางออกใบรับฝากเป็นหลักฐานฝากส่งหรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตรารับที่ของหนังสือเป็นวันส่งหนังสืออุทธรณ์

เมื่อได้ยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์ไว้แล้ว หากผู้อุทธรณ์จะยื่นอุทธรณ์เพิ่มเติมหรือส่งเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมก่อนที่ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์หรือ ก.ตร. แล้วแต่กรณี พิจารณาอุทธรณ์ก็ได้ โดยยื่นหรือส่งตรงต่อผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ หรือ ก.ตร. แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินระยะเวลาสามสิบวันนับแต่วันยื่นอุทธรณ์ เว้นแต่กรณีที่เป็นพยานหลักฐานที่ปรากฏขึ้นภายหลังจากระยะเวลาดังกล่าว

ข้อ ๑๑ อุทธรณ์ที่จะรับไว้พิจารณาได้ต้องเป็นอุทธรณ์ที่ยื่นหรือส่งภายในกำหนดเวลา

หนังสืออุทธรณ์ที่มีสาระสำคัญไม่ครบถ้วน ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบหรือสำนักงาน ก.ตร. ให้คำแนะนำแก่ผู้อุทธรณ์เพื่อดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมหนังสืออุทธรณ์นั้นให้ถูกต้อง และในการนี้ให้ถือวันที่ยื่นอุทธรณ์ครั้งแรกเป็นหลักในการนับระยะเวลาการยื่นอุทธรณ์ ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่แก้ไขเพิ่มเติมภายในเวลาที่กำหนด ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีหน้าที่พิจารณาอุทธรณ์หรือ ก.ตร. พิจารณาต่อไปโดยไม่ต้องรอการแก้ไขเพิ่มเติมหนังสืออุทธรณ์

ในกรณีที่มีปัญหาว่าอุทธรณ์รายใดเป็นอุทธรณ์ที่จะรับไว้พิจารณาได้หรือไม่ ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์หรือ ก.ตร. แล้วแต่กรณี เป็นผู้พิจารณาวินิจฉัย

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์หรือ ก.ตร. มีคำสั่งหรือมติไม่รับอุทธรณ์ไว้พิจารณา ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์หรือสำนักงาน ก.ตร. แล้วแต่กรณี แจ้งคำสั่งหรือมตินั้น ให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว ในหนังสือที่แจ้งต้องประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

(๑) เหตุผลในการไม่รับพิจารณาอุทธรณ์ทั้งในข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย

(๒) สิทธิในการอุทธรณ์คำสั่งต่อผู้บังคับบัญชาหรือ ก.ตร. ในกรณีที่เป็นการคำสั่งไม่รับพิจารณาอุทธรณ์ของผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ หรือสิทธิในการฟ้องคดีต่อศาลปกครองในกรณีที่เป็นการมติไม่รับพิจารณาอุทธรณ์ของ ก.ตร.

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์มีคำสั่งไม่รับพิจารณาอุทธรณ์ตามวรรคสี่ ผู้อุทธรณ์อาจอุทธรณ์คำสั่งนั้นต่อผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ที่อยู่ลำดับเหนือขึ้นไปหรือ ก.ตร. ในกรณีที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเป็นผู้มีคำสั่งไม่รับพิจารณาอุทธรณ์ตามข้อ ๔ ได้อีกชั้นหนึ่งภายในสิบห้าวันนับแต่วันทราบคำสั่งดังกล่าว และให้นำข้อ ๑๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การอุทธรณ์คำสั่งไม่รับพิจารณาอุทธรณ์ตามวรรคห้า ผู้อุทธรณ์จะยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์ผ่านผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ส่งหนังสืออุทธรณ์คำสั่งไม่รับพิจารณาอุทธรณ์พร้อมทั้งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง เช่น ความเห็นและคำสั่งตลอดจนหลักฐานการรับทราบคำสั่งไม่รับพิจารณาอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ หนังสืออุทธรณ์คำสั่งเดิม หลักฐานการรับทราบคำสั่งลงโทษของผู้อุทธรณ์และเอกสารหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับข้อโต้แย้งคำสั่งของผู้อุทธรณ์ไปให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ที่อยู่ลำดับเหนือขึ้นไปหรือสำนักงาน ก.ตร. โดยเร็ว

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ที่อยู่ลำดับเหนือขึ้นไปหรือ ก.ตร. มีคำสั่งหรือมติยืนตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ที่ไม่รับอุทธรณ์คำสั่งไว้พิจารณา หรือกรณีที่ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ที่อยู่ลำดับเหนือขึ้นไปหรือ ก.ตร. มีคำสั่งหรือมติให้รับอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวไว้พิจารณา ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ที่อยู่ลำดับเหนือขึ้นไปหรือสำนักงาน ก.ตร. แจ้งให้ผู้อุทธรณ์และผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว และในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ที่อยู่ลำดับเหนือขึ้นไปหรือ ก.ตร. มีคำสั่งหรือมติยืนตามคำสั่งไม่รับพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งไว้พิจารณา ในหนังสือที่แจ้งต้องประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

(๑) เหตุผลในการมีคำสั่งหรือมติยืนตามคำสั่งไม่รับพิจารณาอุทธรณ์ทั้งในข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย

(๒) สิทธิในการฟ้องคดีต่อศาลปกครอง

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ที่อยู่ลำดับเหนือขึ้นไปหรือ ก.ตร. มีคำสั่งหรือมติให้รับอุทธรณ์คำสั่งไว้พิจารณา ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ดำเนินการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เพื่อมีมติตามข้อ ๑๗ ต่อไป

ข้อ ๑๒ ผู้อุทธรณ์จะขอถอนอุทธรณ์ก่อนที่ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์หรือ ก.ตร. แล้วแต่กรณี พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เสร็จสิ้นก็ได้ โดยทำเป็นหนังสือยื่นหรือส่งตรงต่อผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์หรือ ก.ตร. เมื่อได้ถอนอุทธรณ์แล้วการพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นอันระงับ

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่ผู้ถูกสั่งลงโทษได้ย้ายหรือโอนไปสังกัดใหม่ให้ยื่นอุทธรณ์ต่อผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์หรือองค์กรกลางบริหารงานบุคคลที่มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ของหน่วยงานที่ผู้อุทธรณ์ได้ย้ายหรือโอนไปสังกัดนั้น

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ได้ย้ายหรือโอนไปสังกัดใหม่หลังจากที่ได้ยื่นอุทธรณ์ไว้แล้ว และผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์สังกัดเดิมหรือ ก.ตร. ยังมิได้สั่งการหรือมีมติตามข้อ ๑๗ ให้ส่งเรื่องอุทธรณ์และเอกสารหลักฐานตามข้อ ๑๕ ไปให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์หรือองค์กรกลางบริหารงานบุคคลที่มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง เป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ต่อไป

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้รับหนังสืออุทธรณ์ที่ยื่นหรือส่งตามข้อ ๑๐ วรรคสาม ให้ผู้บังคับบัญชานั้นส่งหนังสืออุทธรณ์ต่อไปยังผู้บังคับบัญชาผู้ส่งลงโทษภายในสามวันทำการนับแต่วันที่ได้รับหนังสืออุทธรณ์และให้ผู้บังคับบัญชาผู้ส่งลงโทษจัดส่งหนังสืออุทธรณ์ดังกล่าวพร้อมทั้งสำเนาหลักฐานการรับทราบคำสั่งลงโทษของผู้อุทธรณ์ จำนวนการสืบสวน หรือการพิจารณาในเบื้องต้นตามมาตรา ๑๑๗ และจำนวนการสอบสวนตามมาตรา ๑๑๙ และมาตรา ๑๓๗ พร้อมทั้งคำชี้แจงของผู้บังคับบัญชาผู้ส่งลงโทษ (ถ้ามี) ไปยังผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์หรือสำนักงาน ก.ตร. แล้วแต่กรณี ภายในสิบห้าวันทำการนับแต่วันที่ได้รับหนังสืออุทธรณ์พร้อมทั้งรายงานการดำเนินการทางวินัยของผู้อุทธรณ์และของผู้อื่นที่เป็นกรณีเกี่ยวเนื่องกันไปด้วย

ข้อ ๑๕ การพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ พิจารณาจากจำนวนการสืบสวนหรือการพิจารณาในเบื้องต้นตามมาตรา ๑๑๗ และจำนวนการสอบสวนตามมาตรา ๑๑๙ และมาตรา ๑๓๗ และในกรณีจำเป็นและสมควรอาจขอเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมรวมทั้งคำชี้แจงจากหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือบุคคลใด ๆ หรือขอให้ผู้อุทธรณ์ ผู้แทนหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท ข้าราชการหรือบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาได้

ในการพิจารณาอุทธรณ์ ถ้าผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์เห็นสมควรที่จะต้องสืบสวนสอบสวนใหม่หรือสืบสวนสอบสวนเพิ่มเติมเพื่อประโยชน์แห่งความถูกต้องและเหมาะสมตามความเป็นธรรม ให้มีอำนาจสืบสวนสอบสวนใหม่ หรือสืบสวนสอบสวนเพิ่มเติมในเรื่องนั้นได้ตามความจำเป็น โดยจะสืบสวนสอบสวนเองหรือมอบหมายให้ผู้อื่นหรือแต่งตั้งคณะกรรมการให้สืบสวนสอบสวนใหม่หรือสืบสวนสอบสวนเพิ่มเติมแทนก็ได้ หรือกำหนดประเด็นที่ต้องการทราบส่งไปให้ผู้สืบสวนสอบสวนเดิมทำการสืบสวนสอบสวนเพิ่มเติมได้

ในการสืบสวนสอบสวนใหม่หรือสืบสวนสอบสวนเพิ่มเติม ถ้าผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์หรือผู้สืบสวนสอบสวน หรือคณะกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งตามวรรคสอง เห็นสมควรส่งประเด็นที่ต้องการทราบไปสืบสวนสอบสวนพยานหลักฐานซึ่งอยู่ต่างท้องที่ให้มีอำนาจกำหนดประเด็นส่งไปให้หัวหน้าหน่วยงานที่เห็นว่าเกี่ยวข้องดำเนินการสืบสวนสอบสวนแทนได้

การสืบสวนสอบสวนใหม่หรือสืบสวนสอบสวนเพิ่มเติม หรือส่งประเด็นไปเพื่อให้ผู้สืบสวนสอบสวนเดิม หรือหัวหน้าหน่วยงานซึ่งอยู่ต่างท้องที่ดำเนินการตามวรรคสองและวรรคสาม ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวนพิจารณาตามมาตรา ๑๑๗ หรือมาตรา ๑๑๙ หรือมาตรา ๑๓๗ แล้วแต่กรณี มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๖ ในการพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ พิจารณาอุทธรณ์พร้อมกับพิจารณารายงานการดำเนินการทางวินัยของผู้อุทธรณ์หรือของผู้อื่นที่เป็นกรณีเกี่ยวเนื่องกันไปด้วย

ข้อ ๑๗ เมื่อผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แล้วให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษถูกต้องและเหมาะสมกับความผิดแล้วให้สั่งยกอุทธรณ์

(๒) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิดให้ดำเนินการตามกรณีดังต่อไปนี้

(ก) กรณีเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงแต่ควรได้รับโทษหนักขึ้นให้สั่งเพิ่มโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่หนักขึ้น แต่การเพิ่มโทษเป็นสถานโทษที่หนักขึ้นต้องไม่เกินอำนาจของตนตามมาตรา ๑๒๔ และการเพิ่มอัตราโทษเมื่อรวมกับอัตราโทษเดิมต้องไม่เกินอำนาจนั้นด้วย ถ้าเกินอำนาจของตนก็ให้รายงานต่อผู้บังคับบัญชาของผู้ขึ้นตามลำดับเพื่อให้พิจารณาดำเนินการตามควรแก่กรณี

(ข) กรณีเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงควรได้รับโทษเบาลงให้สั่งลดโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่เบาลง

(ค) กรณีเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงซึ่งเป็นการกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ ให้สั่งงดโทษโดยทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

(ง) กรณีเห็นว่าการกระทำของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นความผิดวินัยหรือพยานหลักฐานยังฟังไม่ได้ว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดวินัยให้สั่งยกโทษ

(จ) กรณีเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้รายงานต่อผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือผู้รับมอบอำนาจเพื่อให้พิจารณาดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๑๑๙ ในกรณีที่เห็นว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่กำหนดในกฎ ก.ตร. หรือเห็นว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและได้มีการดำเนินการทางวินัยตามมาตรา ๑๑๙ และตามหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสอบสวนตามที่กำหนดในกฎ ก.ตร. แล้ว ให้รายงานต่อผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือผู้รับมอบอำนาจ

เพื่อให้พิจารณาดำเนินการเพิ่มโทษเป็นปลดออกหรือไล่ออกจากราชการตามมาตรา ๑๒๕ หรือปลดออกหรือไล่ออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยตำรวจแห่งชาติที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ ใช้บังคับ แล้วแต่กรณี

(ฉ) กรณีเห็นว่าผู้อุทธรณ์มีกรณีที่เหมาะสมแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือให้ออกจากราชการ ตามมาตรา ๑๓๖ (๑) (๓) หรือ (๔) มาตรา ๑๓๗ หรือมาตรา ๑๓๘ ให้นำ (จ) มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(ช) กรณีเห็นว่าข้อความในคำสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมให้สั่งแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความในคำสั่งเดิมให้ถูกต้องเหมาะสม

(๓) กรณีเห็นว่าสมควรดำเนินการโดยประการอื่นใดเพื่อให้มีความถูกต้องตามกฎหมายและมีความเป็นธรรมให้สั่งการได้ตามควรแก่กรณี

การออกจากราชการของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นเหตุที่จะยุติการพิจารณาอุทธรณ์ แต่จะดำเนินการตาม (๒) (ก) หรือ (๒) (ฉ) มิได้และถ้าเป็นการออกจากราชการเพราะตายจะดำเนินการตาม (๒) (จ) มิได้ด้วย

ในกรณีที่มีผู้ถูกสั่งลงโทษทางวินัยในความผิดหรือกรณีที่ได้กระทำร่วมกัน และเป็นความผิดหรือกรณีในเรื่องเดียวกัน โดยมีพฤติการณ์แห่งการกระทำอย่างเดียวกัน เมื่อผู้ถูกสั่งลงโทษคนใดคนหนึ่งใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าวและผลการพิจารณาเป็นคุณแก่ผู้อุทธรณ์ แม้ผู้ถูกลงโทษคนอื่นจะไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ หากพฤติการณ์ของผู้ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์เป็นเหตุในลักษณะคดีอันเป็นเหตุเดียวกับกรณีของผู้อุทธรณ์แล้วให้สั่งให้ผู้ที่ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ได้รับการพิจารณาให้มีผลในทางที่เป็นคุณเช่นเดียวกับผู้อุทธรณ์ด้วย

ข้อ ๑๘ ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์หรือผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติสั่งยกอุทธรณ์ สั่งลดโทษ หรือสั่งงดโทษ ผู้อุทธรณ์จะอุทธรณ์ต่อไปมิได้ เว้นแต่เป็นกรณีที่สั่งเพิ่มโทษ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิอุทธรณ์ต่อผู้บังคับบัญชาที่มีตำแหน่งเหนือผู้พิจารณาอุทธรณ์ หรือ ก.ตร. แล้วแต่กรณีได้อีกชั้นหนึ่ง

ข้อ ๑๙ เมื่อผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์หรือผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติแล้วแต่กรณี ได้ดำเนินการตามข้อ ๑๗ แล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว ในหนังสือแจ้งต้องประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

(๑) เหตุผลในการพิจารณาอุทธรณ์ทั้งในข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย

(๒) สิทธิในการอุทธรณ์คำสั่งในกรณีที่อุทธรณ์ต่อไปได้หรือสิทธิในการฟ้องคดีต่อศาลปกครองในกรณีที่อุทธรณ์ต่อไปไม่ได้

ข้อ ๒๐ การพิจารณาอุทธรณ์ในกรณีที่อยู่ต่อ ก.ตร. ให้นำข้อ ๑๕ ข้อ ๑๖ และข้อ ๑๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒๑ เมื่อ ก.ตร. พิจารณาอุทธรณ์และมีมติเป็นประการใดแล้วจะอุทธรณ์ต่อไปอีกมิได้ เว้นแต่เป็นกรณีถูกสั่งให้ออกจากราชการ หรือถูกเพิ่มโทษเป็นปลดออกหรือไล่ออก ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค.ตร. ได้

ในกรณีที่ ก.ตร. มีมติให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๑๗ (๒) (จ) หรือ (๒) (ฉ) เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้สอบสวนพิจารณาเสร็จแล้ว ให้พิจารณาดำเนินการตามข้อ ๑๗ (๒) (จ) ต่อไปโดยอนุโลม

ข้อ ๒๒ เมื่อ ก.ตร. ได้พิจารณาอุทธรณ์และมีมติเป็นประการใดแล้วให้สำนักงาน ก.ตร. แจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบหรือดำเนินการให้เป็นไปตามมติ ก.ตร. และแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว ในการแจ้งผู้อุทธรณ์ต้องประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

- (๑) เหตุผลในการพิจารณาอุทธรณ์ทั้งในข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย
- (๒) สิทธิในการฟ้องคดีต่อศาลปกครอง

ข้อ ๒๓ การแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้อุทธรณ์ทราบตามข้อ ๑๙ และข้อ ๒๒ ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการในข้อ ๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒๔ กรณีที่อยู่ต่อไปไม่ได้ตามข้อ ๑๘ และข้อ ๒๑ ผู้อุทธรณ์สามารถใช้สิทธิทางศาลได้

ข้อ ๒๕ การรับส่งเอกสาร การยื่นเอกสาร การส่งพยานหลักฐาน การปฏิบัติเกี่ยวกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ การปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือการดำเนินการอื่นใดที่มีได้กำหนดไว้ตามกฎหมาย ก.ตร. นี้ ประธาน ก.ตร. อาจกำหนดโดยจัดทำเป็นประกาศ ก.ตร.

ข้อ ๒๖ การนับระยะเวลาตามกฎหมาย ก.ตร. นี้ สำหรับเวลาเริ่มต้นให้นับวันถัดจากวันแรกแห่งเวลานั้นเป็นวันเริ่มนับระยะเวลา ส่วนเวลาสิ้นสุด ถ้าวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาตรงกับวันหยุดราชการ ให้นับวันเริ่มเปิดทำการใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งระยะเวลา

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๘

แพทองธาร ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการข้าราชการตำรวจ

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎ ก.ตร. ฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๑๔๑ (๑) แห่งพระราชบัญญัติ
ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ บัญญัติให้ข้าราชการตำรวจผู้ถูกสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ทัณฑกรรม กักขัง
กักขัง หรือตัดเงินเดือน มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งต่อผู้บังคับบัญชาของผู้บังคับบัญชาที่สั่งลงโทษ แต่กรณีที่
ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเป็นผู้สั่งลงโทษให้อุทธรณ์ต่อ ก.ตร. การอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์
ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ตร. จึงจำเป็นต้องออกกฎ ก.ตร. นี้